

ת"פ 46036/12/11 - מדינת ישראל נגד דימטרי אוסטפוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46036-12-11 מדינת ישראל נ' אוסטפוביץ

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל עו"ד מוטי בניטה

המאשימה

נגד

דימטרי אוסטפוביץ ע"י ב"כ עו"ד הלנה
לובושיץ

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו בשני אישומים עבירות של ניסיון תקיפה סתם עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), עבירה של שימוש ברכב ללא רשות בעלים לפי סעיף 413ג סיפא לחוק, עבירה של פריצה לרכב לפי סעיף 413(ו) רישא לחוק ועבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק.
2. באישום הראשון הואשם הנאשם בעבירות של ניסיון תקיפה סתם ושימוש ברכב ללא רשות בעלים, בכך שביום 22.1.11 סמוך לשעה 03:00, ליד בית הספר ממלכתי ג' במעלה אדומים, ניסה הנאשם לתקוף את הקטין ל.מ. (להלן: "**הקטין**"). בזמן שהנאשם דיבר עם הקטין הוא ניסה לדחוף אותו לפינה. בהמשך ניסה הנאשם לשכנע את הקטין שיביא את מפתחות הרכב השייך לאביו וזאת על מנת שהנאשם יסע ביחד עם הקטין והאחרים לירושלים. הנאשם והקטין הגיעו לביתו של הקטין, נכנסו לביתו והנאשם לקח את מפתחות הרכב. הנאשם נהג ברכב ששייך לאביו של הקטין כשהקטין יושב לידו. במהלך הנסיעה העלה הנאשם חברים נוספים והוריד את הקטין מהרכב. בהמשך הנסיעה התנגש הרכב בעמוד.
3. האישום השני הואשם הנאשם בעבירה של פריצה לרכב והיזק בזדון, בכך שבאותו יום בסמוך לאחר האירוע שבאישום הראשון בהיותו בגילופין, פרץ הנאשם לרכב ופירק את הפאנל של הרדיו דיסק ברכב. הנאשם פתח את דלת הרכב, התיישב בתוכו וניסה להניעו. כתוצאה מכך הידרדר הרכב ופגע ברכב אחר.
4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן. לא היתה הסכמה לעניין העונש. המאשימה הודיעה כי עמדתה למאסר, בעוד שבאת כוח הנאשם תהיה חופשית בטיעוניה, הן בשאלת ההרשעה והן בשאלת העונש.

תסקירי שירות מבחן

5. בשל גילו הצעיר של הנאשם ונסיבות חייו הלא פשוטות שלחתי את הנאשם לשירות המבחן מספר פעמים, וזאת כדי לבחון את האפיק השיקומי. בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה תסקירים.

6. התסקיר הראשון הוגש ביום 2.7.14, מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 22, רווק המתגורר בבית אחותו. הנאשם גדל בלטביה ובהיותו בן 13 נפטר אביו ממחלה קשה שהביאה אותו למשבר בעטיו החל לשוטט ולחבור לאנשים מבוגרים ממנו בעלי אופי עברייני ואף החל לצרוך סמים ואלכוהול. בן 17.5 עלה הנאשם יחד עם בני משפחתו ארצה. גם בארץ שוטט הנאשם ברחובות והמשיך לצרוך סמים ואלכוהול. הנאשם התגייס לצה"ל ושירת כמאבטח בתנאים של חייל בודד, אולם גילה קשיים בהתמודדות עם גבולות ואף ערק ולבסוף שוחרר לאחר שנה.

7. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם ניסה להשתלב בעבודה, אולם לאחר תקופה קצרה הוא חזר לשימוש אינטנסיבי בסמים, ואף הידרדר למגורים ברחוב עד אשר השתלב בטיפול במסגרת עמותת "נחלי תקווה" בבאר שבע (להלן: "**העמותה**"). הנאשם שהה בעמותה במשך שבעה חודשים ולאחר ארבעה חודשים החל להשתלב בעבודה בתחום הבניין. הנאשם לא השלים את ההליך שהחל בו ובשיחה עם מנהל העמותה עלה כי הנאשם אינו בשל לטיפול. לפני כשנה שב הנאשם להתגורר בבית אחותו במעלה אדומים והשתלב בעבודות שונות.

8. בשנת 2013 הורשע הנאשם בבית המשפט לתעבורה בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק לאדם או רכוש ונהיגה ללא רישיון נהיגה בגין מעשיו באישום הראשון (להלן: "**תיק התעבורה**"). שירות המבחן המליץ לבית המשפט לתעבורה לאחר התרשמות כי הנאשם מנסה לעשות שינוי בחייו תוך הימנעות משימוש בסמים ואלכוהול, לאמץ הליך טיפולי אשר יסייע ויחזק את הנאשם והוא נדון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

9. באשר לעבירות מושא כתב האישום, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לקח אחריות חלקית לביצוען והסביר שפעל תחת השפעת אלכוהול באופן אימפולסיבי, ללא חשיבה על משמעות והשלכות מעשיו. את עבירת ניסיון תקיפת הקטין הכחיש הנאשם, שכן לתפיסתו הקטין היה שותף לתוכנית לעשות שימוש ברכב של אביו ולא פעל מתוך פחד אלא מבחירה.

10. קצינת המבחן מסרה כי מעשיו של הנאשם הם על רקע שימוש באלכוהול וסמים כאשר תחת השפעתם נהג הנאשם התנהגות חסרת גבולות, אימפולסיבית ומנותקת רגשית. קצינת המבחן העריכה את הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום. לדבריה הנאשם ביטא רצון לתפקד ועושה מאמצים לשקם את מצבו הכלכלי ולמצוא תעסוקה, וכן מביע אחריות לחייו וליחסיו עם משפחתו, הוא בעל יכולת ליצירת קשר ראשוני והוא אף הצליח להיעזר במסגרות בהם שהה, ויש באלה כדי להצביע על סיכויי שיקום. יחד עם זאת הנאשם

מגלה חוסר בשלות, נוקשות, רתיעה מעבודה טיפולית מעמיקה ומגלה מודעות נמוכה למשמעות בעיית ההתמכרות ממנה סובל. הנאשם עזב את תוכנית הטיפול בעמותה ולא סיימה במלואה וכך גם גילה נכונות הצהרתית לעמוד בקשר של תמיכה ופיקוח עם שירות המבחן, אולם בפועל לא הגיע באופן עקבי למסירת בדיקות שתן ולשיחות. להערכתם יש בגורמים אלו להצביע על הסיכון להידרדרות והישנות עבירות. קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית שכן על אף שיחות רבות ואפשרויות טיפול שהוצעו לנאשם הוא דחה אותן באופן מוחלט.

11. ביום 5.11.14 הוגש תסקיר משלים ממנו עולה כי במהלך תקופת הדחייה זומן הנאשם למסור בדיקות שתן והובהרה לו חשיבות העניין, אלא שהנאשם לא הופיע ולא עמד בקשר עם שירות המבחן ובשל כך אף המליצה קצינת המבחן על הפקעת צו המבחן אשר ניתן לנאשם במסגרת תיק התעבורה. אלא שלאחר מספר חודשים הופיע הנאשם ומסר כי שהה בתל אביב שם עבד באופן אינטנסיבי בשל קשיים כלכליים ומשפחתיים ומשום שפוטר מעבודתו בירושלים. משכך ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לקבלת תסקיר משלים וכן כדי להשלים את צו המבחן שהוטל עליו בתיק התעבורה.

12. קצינת המבחן מסרה כי הנאשם לא הגיע למסור בדיקת שתן אליה זומן בשל אילוצים בעבודתו ובהמשך הגיע לבדיקה נוספת אשר נמצאה נקייה. בשיחה עמו הביע הנאשם נכונות לעמוד בנדרש ממנו במסגרת ההליך המשפטי- פיקוחי, למסור בדיקות שתן ואף להשתלב בטיפול אם יידרש לכך. בה בעת, ביטא חוסר הכרה בטיפול וחוסר מוטיבציה פנימית לכך. קצינת המבחן מסרה כי לאורך תקופה ממושכת בקשר של הנאשם עם שירות המבחן ישנו דפוס חוזר בו הוא מביע נכונות לעמידה בקשר ויכולת התארגנות ראשונית ובהמשך הוא נעלם לתקופות ממושכות ולא עומד בקשר סדיר. לדידה הדבר נובע מחוסר בשלות, ממוטיבציה נמוכה לטיפול וחוסר הכרה בביית ההתמכרות ממנה סובל. התרשמותה של קצינת המבחן כי הנאשם מצוי בסיכון. בשל כל אלה ועל אף נכונותו הראשונית של הנאשם קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

13. תסקיר נוסף הוגש ביום 24.12.14. בתחילת הדברים מציינת קצינת המבחן כי בשיחות עם הנאשם היא התרשמה כי הוא מסוגל לקיים קשר של שיחות בשפה העברית, ולכן לא הוחלפה קצינת מבחן לקצינת מבחן דוברת השפה הרוסית. בתסקיר ציינה קצינת המבחן כי הנאשם חווה מספר משברים בחייו ומגיל צעיר הוא סובל מהתמכרות ועד היום לא עבר הליך גמילה מעמיק במסגרת מפוקחת. הנאשם התקשה להגיע באופן סדיר לפגישות עם קצינת המבחן, אך לצד זאת מסר בדיקות שתן המכילות שרידי סם, תוך שהכחיש שימוש בסמים. משכך ולאחר ניסיון טיפול ממושך שלא צלח, לא היתה בפי קצינת המבחן המלצה טיפולית בעניינו, אולם קצינת המבחן מסרה כי אם הנאשם יביע לפניו בית המשפט נכונות ללקיחת אחריות על בעיית ההתמכרות ממנה סובל ונכונות לשיתוף פעולה מלא היא תמליץ על ניסיון טיפולי נוסף.

14. בדיון שהתקיים ביום 28.12.14 הביע הנאשם את רצונות להירתם להליך הטיפולי. והבטיח כי ימצא זמן לטפל בעצמו על אף שנאלץ לעבוד בשתי עבודות, ומשכך ניתנה לו הזדמנות נוספת והוא נשלח שוב

לשירות המבחן.

15. בתסקיר מיום 22.2.15 עדכנה קצינת המבחן כי הנאשם החל להגיע לשיחות שבועיות בשירות המבחן ונוצר הרושם כי הוא מבטא רצון ראשוני לקבלת עזרה ותמיכה. עם זאת במהלך רוב התקופה נמנע הנאשם מלמסור בדיקות שתן בהסברים שונים, ובפעם בה מסר בדיקה היא הכילה שרידי סם. הנאשם בכל זאת הכחיש שימוש בסמים אולם שיתף כי שותה לעיתים אלכוהול. על אף ניסיונות לעודד את הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית אינטנסיבית להתמודדות עם התמכרותו הוא סרב להשתלב במסגרת מעין זו. על אף שבתחילה ביטא נכונות ראשונית לבחון אפשרות זו הוא הביע קושי לעזוב את מקום עבודתו אשר משמש עבורו מקום משמעותי בו הוא מרגיש מוערך. משכך שוב לא היה בידי שירות המבחן אפשרות לסייע לנאשם וקצינת המבחן נמנעה מהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש

16. בא כוח המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מאסר קצר לבין מספר חודשי מאסר. לדבריו חומרת העבירות באישום הראשון עולה מן הנסיבות בהן הנאשם הפעיל לחץ על קטין תוך ניסיון לתוקפו במטרה להשיג את מפתחות הרכב של אבי הקטין. באשר לאישום השני סבור בא כוח המאשימה כי המתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-8 חודשי מאסר, שכן הנאשם פרץ לתוך רכב בהיותו בגילופין תוך שהוא מניע את הרכב וגורם לו נזק.

17. לדבריו, לנאשם ניתנו אין ספור הזדמנויות שיקום, אולם הוא בחר לזנוח אותם, לא התייצב למסור בדיקות שתן או שמסר בדיקות מלוכלכות. כמו כן הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות. לדבריו על אף שהנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, הרי שאדם אשר משתמש בסמים לא מסוגל לבצע עבודות שירות ומשכך לא ניתן לשלבו לא במסגרת של טיפול וביצוע של"צ ולא במסגרת של מאסר שמרוצה בדרך של עבודות שירות. עוד הוסיף בא כוח המאשימה כי לנאשם הרשעה בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב מינואר שנה זו וכן הרשעה משנת 2013 בתיק התעבורה ומשכך עתר לעונש כולל של 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

18. באת כוח הנאשם סברה כי המתחם שהציג בא כוח המאשימה הראשון אינו הולם את הנסיבות, שכן מדובר בעבירת ניסיון תקיפה בלבד, כך שלא מדובר בעבירה חמורה מה גם שהקטין היה שותף להשגת מפתחות הרכב ואף נסע עם הנאשם ברכב. ביחס לאישום השני סברה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר של מספר חודשים. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירות, כך שהיה בגיר צעיר ולכן יש לשפוט אותו בהתאם לכך. באת כוח הנאשם ציינה כי הנאשם מתמודד עם קשיים רבים ונסיבות לא פשוטות ומשכך לא הצליח להירתם להליך טיפולי. הנאשם עובד באופן מאומץ מתוך הבנה כי זוהי הדרך שלו להצליח להשתקם וכיום הוא עובד בשתי עבודות והציגה אישורים לכך (נ/1-2), וכן מבצע את השל"צ שהוטל עליו בתיק התעבורה. לדבריה שלילת הנאשם לכלא תפגע בעבודתו שמשממת כיום עוגן עבורו, ציינה כי הנאשם אינו משתמש בסמים קשים ולכן ביקשה שבית המשפט יאמץ את המלצת הממונה על עבודות שירות, ויגזור על הנאשם עונש של מאסר

שירות בעבודות שירות.

19. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מפרנס את סבתו, אמו ואחותו. הנאשם הוסיף כי הוא נמצא בתקופה קשה מאוד והתנצל על הטעויות שעשה. הנאשם בכה וביקש את רחמי בית המשפט והוסיף כי הוא לא משתמש בסמים, והוא מוכן לבצע בדיקות שתן אצל הממונה על עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

20. אשר לעבירות הקשורות ברכב, בבואי לשקול את מתחם העונש ההולם אתחשב בערך החברתי המוגן הגנה על קניינו של אדם, אשר המחוקק ראה צורך רב לבצר את מעמדו וקבע לצד העבירות הקשורות ברכב, פרק מיוחד בחוק העונשין בו נקבעו עונשי מקסימום חמורים לצד עבירות אלה. אשר לעבירת ניסיון התקיפה, הערך המוגן הוא שלמות גופו של אדם.

21. כתב האישום מגולל שני אישומים. שני האישומים התרחשו בפרץ עברייני אחד, במועד אחד בזה אחר זה ולכן אני סבורה שיש לראות בהם אירוע אחד.

22. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, באישום הראשון הנאשם ניסה לתקוף קטין כדי לשכנעו לתת את מפתחות רכבו של אביו, וכך היה. הנאשם ביחד עם הקטין ואחרים נהג ברכב ואף גרם לתאונה. מדובר בנסיעה בתוך העיר מעלה אדומים והרכב הוחזר לבעליו. הנאשם נתן את הדין בבית המשפט לתעבורה בשל התאונה ונהיגה ללא רישיון באותו האירוע, והנסיבות שנותרו אינן במדרג חומרה גבוהה, שכן ניסיון התקיפה הוא ברצון להדוף את הקטין לפינה ושימוש ברכב היה לצורך נסיעה ולא מתוך רצון לגנוב.

23. אשר לאישום השני, מדובר בעבירת פריצה לרכב שבוצעה כאשר הנאשם בגילופין, הוא פירק את פאנל הרדיו דיסק, ניסה להניע את הרכב בכך שדרדר אותו ואף פגע ברכב אחר תוך כך. בנסיבות אלה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

24. לפיכך אני סבורה כי בנסיבות אלה כאשר מדובר בפגיעה בקטין, פגיעה בשני רכבים שונים, והעובדה שנגרם נזק לרכב השני, מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר אשר יכול שירותו בעבודות שירות עד ל- 10 חודשי מאסר.

העונש המתאים

25. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או מטעמי הגנה על הציבור, שכן הנאשם הסביר את מעשיו על רקע היותו תחת השפעת אלכוהול ולא מתוך כוונת רווח כספי והתקשה להסביר את הנסיבות שעמדו בבסיס מעורבותו בפלילים. הנאשם מסר כי הוא הפסיק להשתמש בסמים, אולם קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם ממשיך להשתמש בחומרים ממכרים וזקוק לטיפול והוא לא מצליח לגייס את הכוחות והמשאבים לעמוד בו. לכן לא התרשמתי כי זה המקרה המתאים לחרוג מעקרון ההלימה לצורך

שיקום.

26. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם אשר היה בגיר צעיר בעת ביצוע העבירות, הנאשם התחרט על ביצועו, ולקח אחריות למעשיו בהזדמנות ראשונה וחלפו למעלה מארבע שנים ממועד ביצוע העבירות. עוד אתחשב בכך שהנאשם מתפקד באורח תקין מבחינה תעסוקתית, מבצע את עונש השל"צ במסגרת תיק התעבירה ואף הוצג לי מכתב נ/3 המעיד כי ביצע עונש זה על הצד הטוב ביותר. עוד התחשבתי בכך שלמרות גילו הצעיר, הנאשם נאלץ להתמודד עם קשיים רבים, יתמות בגיל צעיר, עול פרנסת בני משפחתו מוטל ברובו עליו, ונראה כי משא זה אותו הוא נושא מגיל צעיר לא מאפשר לו לטפל באופן מעמיק בבעיית התמכרותו לאלכוהול ולסמים. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, לנאשם הרשעה אחת בעבירת החזקת רכוש החשוד כגנוב המאוחרת לתיקנו ומאז ביצועה חלפו שנתיים וחצי.

27. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו הצעיר, את לקיחת האחריות, הבעת החרטה וכן את העובדה שמאז ביצוע העבירה חלפו ארבע שנים, והוא נדון על האישום הראשון בבית המשפט לתעבירה, כך שפיצול העבירות בין שני בתי המשפט גרמו לו לעינוי דין, כמו כן הנאשם נדון לעונש של של"צ על עבירות החמורות מאלה שנותרו לפני, ומאידך, אני שוקלת את העובדה כי הנאשם ביצע עבירה נוספת מאז ביצוע העבירות, וכן התחשבתי בכך שהנאשם לא השלים הליך טיפולי ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, וכן בכך שהנאשם נותן את דינו היום בשל שני אישומים כאשר האישום השני אינו נוגע לאישום שנדון בבית המשפט לתעבירה, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 6 חודשי מאסר. מאחר שהנאשם נמצא על ידי הממונה על עבודות השירות מתאים לבצע עונש זה, החלטתי שלא לגזור עונש מאסר ממש למרות טענות ב"כ המאשימה כי הנאשם מנוע מלבצע עונש זה עקב שימוש בסמים. הנאשם התחייב לפני כי יבצע בדיקות שתן כנדרש, וביקש לרצות את העונש בעבודות שירות, ולכן החלטתי לתת לו הזדמנות, בתקווה שידע לנצלה. הממונה יוכל לבדוק את הנאשם במהלך ביצוע עבודות השירות, ואם יכשל ירצה עונש מאסר ממש. מאחר שהמועד שנקבע לנאשם לרצות עונש זה חלף, הממונה יודיע בתוך 30 יום את מועד ומקום ריצוי עבודות השירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במועד שייקבע לו והנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות עלולה להוביל למאסרו.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירות לפי פרק יא' סימן ה1 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירות של היזק בזדון או תקיפה.

]

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לעד תביעה מספר 10. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.15 ובכל ה-1 לחודש שלאחריו.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.